

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei ; 6 luni 15 lei ; 3 luni 8 lei.
In Districte : 1 an 36 lei ; 6 luni 18 lei ; 3 luni 10 lei.
In Străinătate : 1 an 48 lei ; 6 luni 24 lei ; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Passagiul Român, No 3 bis, București ; și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La Société Havas, place du Bourse, 8.
In Viena : La Heinrich Schalek, I. Wollzeile, 14. Biuroul central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58. Biuroul central de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV — 30 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nefrancate se refuză. — Articoll republicați nu se înapoază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine

Cair, 14 Iunie.

Stereia sănătății trupelor din Assuan și din alte locuri e nefavorabilă. In timpul din urmă au murit 105 soldați de friguri gastrice și de apoplexie. 700 soldați bolnavi vor fi aduși aici în curând.

München, 14 Iunie.

Prințul Otto, fratele regelui Ludovic, care de asemenea este cu mintea întunecată de mulți ani, va urma pe tron, conform Constituției și regenta va continua în Bavaria. In acest moment miniștrii în o conferință asupra acestei afaceri importante. Pe viitor toate actele se vor publica de regentă în numele regelui Otto și monetele se vor bate cu figura lui. La 10 ore înainte de amiază trupele garnizoanei din München depun jurământul în numele regelui Otto. (Regele Otto s'a născut la 27 Aprilie 1848, are deci 39 ani și suferă de peste 20 ani de nebunie incurabilă).

Viena, 14 Iunie.

Din Elveția primim astăzi o foaie tipărită cu un pretins apel al regelui Ludovic, în care regele (acum mort) declară, că se simte sănătos cu trupu și cu mintea și invită poporul bavarez, imperiul german și pe împăratul Wilhelm să i vie în ajutor contra agitațiilor de înaltă trădare a prințului Luitpold și a ministrului Lutz.

Bruzelă, 14 Iunie.

Congresul lucrătorilor s'a întrunit la 10 ore a. m. Partida lucrătorilor din toată țara era reprezentată prin vre-o 500 delegați. Ansele, care nu de mult a fost condamnat la Gand, era președinte. Congresul a votat prin aclamație aceste trei rezoluții : 1. Continuarea propagandei în favoarea sufragiului universal ; 2. Greva generală, îndată ce partida lucrătorilor va fi câștigat puterea necesară și în caz când guvernul va stăruia a refuza sufragiu universal ; 3. Organizarea unei noi manifestații la 3 August ca cea mai apropiată sărbătoare națională belgiană. — In oraș a fost liniște toată seara.

Triest 14 Iunie

Ieri a fost rict al treilea caz suspect de moarte cu simptome holerice. A murit soția unui fost ferar.

După datele statistice oficiale în Veneția au fost 714 cazuri de holeră de 64 zile de când a început epidemia. Din acestea în prima decadă 18, în a doua 42, în a treia 74, în a patra 75, în a cincea 105, în a șasea 311, în ultimele șase zile 89 cazuri, de unde se conchide, că epidemia va înceta în curând.

Timișoara, 14 Iunie.

Apele cresc necontentit. Astăzi s'au inundat câmpiile comunelor Bucovăț, Bazoș, Parac, Gyirok, Kișoda și Utvin. Peste o sută mii pogoane stău sub apă. Suprafața apei e cu totu cafenie de rapită. Dacă Timișu nu va scădea repede, este amenințat și ținutul Torontalului. In Medveș s'au surpat până acum 15 case ; s'au trimes acolo mijloace de hrană. In Timișoara pericolu crește. Prin suburbii se lucrează din răpuzeri la întărirea digurilor.

München, 14 Iunie.

După spusele membrilor comisunii, nu pot fi descrise scenele ce s'au petrecut în noaptea de 28 spre 29 Mai la Hohenchswangau. Regele nu bănuia nimic până în noaptea de 27 spre 28 Mai. A mâncat după obiceiul la 12 ore noaptea și tocmai era să iasă cu trăsura cu patru cai, conduși de vizitiul Osterholzer, când găsi pe perina trăsuri un billet mare, pe care era scris cu litere grosolane ! — «Maestate ! Trădare ! Luați seama !» Regele, care de ani se temea de un atentat asupra libertății sale personale, se întoarse îndată la palat. Cercetarea, spre a se găsi cine a pus biletu în trăsura, n'ajunse la nici un rezultat. Regele s'a culcat dimineața la 6 ore, a dormit până la 2 ore, apoi a petrecut ziua citind autori clasici francezi. Pe la 4 ore dimineața, la 29 Mai, se auzi de odată zgomet în aticamere și vizitiul Osterholzer năvăli găfâind în camera regelui : «Maestate, sunt jos, fugiți !» Aceste vorbe strigate tare s'au auzit și afară. Inșă regele, îndată după găsirea acelu bilet, ordonase celor doi jandarmi să nu lase pe nimeni în palat.

Comitele Holnstein, odinioară favoritul regelui—acela care la 1870 a venit călare de la Versailles la Hohenchswangau, spre a aduce regelui scrisoarea prințului Bismark în privința unirii Germaniei—era cu ministru baronul Craillsheim în prima trăsura. Când ceru energic să fie lăsat la regele, jandarmii îl arestară îndată. Baronul Craillsheim și mareșalul Curții Malsen fură asemenea închiși în castel din ordinul regelui.

Regele era în cea mai mare furie. Cu un revolver în mână amenința să împușce pe ori-cine va îndrăzni să calce în camera sa. Comisiunea nu știa ce să facă. Medicul Gudden cu trei îngrijitori bunl căuta să intre prin viclenie în camerele regelui. In zadar. Pe la 8 ore dimineața regele dete ordinul, ca Holnstein să fie adus înaintea lui. Din fericire servitorii, care începuseră a înțelege situația, nu executară ordinul : adevărul este, că regele era hotărât să nu lase viț din palat pe Holnstein și pe Craillsheim, contra cărora i se îndreptase ura mai mult. Membrii comisuni cei nearestați telegrafiază după ajutor la München. In fine la 2 ore după amiază, Holnstein, Craillsheim și Malsen fură puși în libertate, fără știrea regelui, în urma unui ordin telegrafic către subprefectura din Füssen. Ministrul Craillsheim mai încercă odată a preda monarhului biletul prințului Luitpold. In zadar. Starea regelui se zice că era îngrozitoare ; furia i se potoli numai când i se spuse, că comisiunea a plecat din palat. Nu i s'a comunicat însă, că personalul medical rămăsese pe loc.

După ce s'a izolat cu tot palatul, rezistența regelui s'a înfrânt și el a putut fi supus unui tratament medical, dar el se prefăcea, urmărind ideea să i ia viața, ceea ce a și făcut.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

Londra, 16 Iunie.

Se telegrafiază din Atena ziarului *Standard* că demobilizarea armatei turcești se face foarte încet, căci Poarta știe că Rusia ține trupe gata în Basarabia în prevederea unei eventualități ce s'ar ivi în Bulgaria.

Sofia, 16 Iunie.

Ieri Camera a ales comisiunea însărcinată cu verificarea puterilor noilor deputați. Demisiunea d-lui Radoslavoff nefiind primită, crisa ministerială persistă.

Circulă șgomotul că căți-va deputați fac demersuri pentru a ajunge la o împăcare între d. Karaveloff și d. Radoslavoff. Acest din urmă propune schimbarea întregului Cabinet, afară de d. Karaveloff.

Dacă înțelegerea nu se va face, e cu putință ca partizanii d-lui Zankoff să ajungă la putere.

München, 16 Iunie.

Grămădirea publicului admis a vedea corpul regelui în capela Curții e atât de considerabilă, în cât e teamă că vor fi accidente.

Starea reginei mume s'a îmbunătățit.

Berlin, 16 Iunie.

D. de Bismark a sosit ieri seară.

(Havas).

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

BUCURESCI, 5 Iunie

Aversiunea pentru muncă, productivă și onestă, e foarte pronunțată în această țară, de sus pînă jos.

Nu mai pasiunile se mișcă la noi Tendința generală este d'a agonisi cât se poate mai mult prin ostenele pe cât e posibil mai puține. Este o năvală spre bugetul țării, de la mic la mare, ce înspăimântă pe or-ce om cu priviri mai largi și cu o judecată mai adâncă.

Sarcinile se transmit de la superior la inferior, ca simple for-

malități, — și executarea unei hotăriri luate ajunge, în marea majoritate a cazurilor, pe spatele unor ființe inferioare cari se pricep în această executare cum s'ar pricepe un popă de ai noștrii în grafostatică. E o lenevie ce exclude conștiința de om, e un parazitism de cea mai clară nuanță.

Și ceea-ce e mai trist în această situație deplorabilă sunt convingerile nobililor asaltatori că își implinesc datoria când transmit sarcinile, și că ar fi o nedreptate să li se pretindă mai mult decât au obicinuit de a face, -- așa e de bine aclimatisată la noi superficialitatea.

Este în familia holetrelor un acarian numit *izodul brun* care se fixează pe câini, boi, și alte asemenea animale, și se înfige așa de strașnic în carnea lor încât nu li mai poți lua de acolo decât rupând și pielea bietului animal de care se ține. Si se asigură că imulțirea acestor parasite este uneori atât de considerabilă încât boii și caii pe cari se încetățnesc ele mor de slăbiciune. Cam tot astfel au ajuns să se înfigă și bugetofagiul noștrii, și mai-mai cu aceleași consecințe funeste amenință imulțirea și perpetuarea lor ființa bugetului.

Nici nu poate fi alt-fel în țara în care guvernul se întărește și se mănține pe exploatarea pasiunilor.

De țeran, care singur muncește ceva, cum s'a îngrijit stăpânirea ? L'a considerat om cu minte și destul de prevăzător, i-a înțeles interesele cum și le înțelege și să-teanul, și i-a dat importanța unui lucru de a treia sau a patra mână. Ca exemple de cuminiție și prevedere țărănească, la noi, am putea cita nenumărate cazuri unde acest mic cultivator de pământ își bea toată recolta la cârciumă, ba rămâne și dator cârciumarului, iar perceptorul îi vinde vitele de muncă și câte odată chiar straele de pe el.

Incaile de meseriaș nici nu mai e de vorbit. Când slujbele sunt atât de lucrative și așa de ușor de obținut cum se obțin la noi, cine se mai gândește la muncă serioasă ? Și reul, ca toate relele, odată încuibat ia proporții din ce în ce mai mari.

Un trist viitor ne așteaptă.

In simplitatea și superficialitatea noastră, noi disprețuim munca și ne svîrcolim, ca compensație, în pasiuni ; dar streinii cari vin la noi știu să o aprepțieze și vor sfârși — dacă noi nu vom deschide ochii în fața prăpastiei—prin a ne pune la jug. Deja comerțul și puțina industrie ce există în această țară sunt în mâna lor. Unde e apoi traiul mizerabil al populației autochtone ? unde sunt boalele ce o seceră nemiluit ? Unde sunt toate nenorocirile ce cad pe capul omului ignorant și pasionat ?

Nu mai e multă vreme de gândit.

CRONICA ZILEI

M. S. Regele a vizitat ieri-dimineață noul spital militar din calea Plevni.

Căți-va membri ai Ateneului și alte persoane se întrunesc azi d. am. la primărie ca să cerceteze și să s'asigure dacă numărul core-spunzător lotului celui mare al loteriei (câștigul de 75,000 de lei) este sau nu printre biletele nevândute.

D. prim-ministru a avut ieri o lungă audiență la Palat.

Din Bărla și din plasa Bălții, primim scrisori ce ne înfățișează foarte rău pe subprefectul Dragomir Ionescu.

Ni se aduce aminte că acest fiu de o-pincă din comuna Tătaru a fost polițaiu în Brăila și că, după mai multe fapte ce indignase lumea, în loc de a fi pedepsit a fost gratulat ca subprefectura, unde și-ar fi continuat deprimările de polițaiu.

De ocamdată atracem luarea aminte a d-lui Trăsnea, prefectul județului, asupra colaboratorului său administrativ, cerându-i să se informeze.

Dacă prefectul se va mișca — ne zice una din scrisori — poate că frica va intra în inima sub-prefectului și l va mai opri de la rele.

Din parte-ne ne așteptăm să vedem ce face prefectul. Dacă nu se va mișca vom publica tot ce ni s'a scris despre pensionarul sub-prefect al plășii Balta.

Biserica cu Sfinții din strada Moșilor amenință cu surparea ; tot în acea stradă, peste drum de Orel Atena, sunt două case, cari pun în primejdie viața locatarilor și a trecătorilor.

Tribunalul județului Ilfov a înscris între inginerii hotarnici ai acestui județ pe dd. M. C. Suțu și locotenent N. Cătuneanu.

Din județul Muscel a fost dați peste graniță trei streini necinstiți.

Curtea cu jurați din Ilfov n'a lucrat nimic nici ieri, nici alaltăieri, din cauză că nu s'au prezintat destul d-ni jurați.—Neglijență și aci ca pretutinden.

Prin bugetul exercițiului anului curent se prevede o nouă catedră de chimie organică la facultatea de științe din București. Concursul se va ține la Universitatea din Iași, în ziua de 1 Octobrie.

Consiliul de rășboi de pe lângă corpul II de armată va judeca la 10 Iunie procesul căpitanului Grozea, dat în judecată pentru delapidare de bani publici.

Intr'o scrisoare adresată d-lui ministru al agriculturii, d. Stefan Pop arată că polumbul american *Flint* a dat în Dalmația rezultatele cele mai bune. D-sa atrage atențiunea d-lui ministru asupra acestui porumb, care poate să dea și la noi aceleași rezultate bune pe cari le-a dat în Dalmația.—Ministerul publică în Gazeta oficială de azi scrisoarea d-lui Pop și o recomandă atenției cultivatorilor.

La căpitania portului Galați se află 5 bărci prinse pe Dunăre de mai mult timp. După publicațiunile făcute în localitate și în alte porturi, fiind că nu sa presintat nimeni spre a le reclama, aceste bărci se vor vinde prin licitațiune publică în ziua de 5 Iulie.

Restricțiunile relative la reducerea timpului de încărcare și descărcare a vagoanelor la căile ferate române de la 12 la 9 ore și suspendarea timpurilor de predare s'au desființat.

Hăinariți (magazine cu haine gata) din

București, au luat hotărârea să închiză magazinele lor Duminicile la 2 ore d. am.

Luni, o babă de vro 70 de ani a fost călcată, pe strada Găgenilor din Ploești, de o căruță încărcată cu cereale. Se înțelege că baba a murit numai de cât.

In satul Boghicea, județul Roman, s'a găsit o țerancă spânzurată de o grindă din tinda casei sale. Nenorocita suferă de o boală incurabilă.

In privința persoanelor mușcate de un câine turbat, în apropiere de cătuna Barboși, Galați dă aceste amănunte :

Căinele, care nu se știe de unde venea, a mușcat pe cârciumarul Sterea Cealicu, pe doi copii mici ai unui locuitor din Barboși și pe două femei.

Cârciumarul și copiii au fost cauterizați în grabă de d. dr. Vițu care a fost chemat la fața locului, însă se crede că copiii nu vor putea scăpa. Cele două femei mușcate, au trecut Siretul îndreptându-se spre Vădeni, de unde apoi nu se știe ce s'au făcut.

Căinele a fost împușcat de locuitori, dar mai înainte a mușcat pe un alt câine a cărui urmă s'a pierdut.

In săptămâna 26 Mai — 3 Iunie au fost în toată țara, 16 vite bolnave de rîie, dintre cari două sau vindecat.

Alte boale contagioase n'au fost.

DECRETE

D. căpitan în retragere M. Dumitrescu, actualul ofician sanitar la portul Sulina, se permută în asemenea calitate la portul St. George-Noș, în locul d-lui A. Dumitrașcu, care va trece cu funcțiunea la portul Sulina, în locul d-lui căpitan Dumitrescu.

D. medic veterinar Mihail Mierlescu e numit provisoriu medic veterinar al despărțirii XIII ; iar d. medic-veterinar al despărțirii XII, rămâne desărcinat de serviciul despărțirii XIII.

S'a conferit ordinul *Coroana României*, în gradul de oficer, d-lui locotenent-colonel Urseanu Vasile, ajutorul comandantului flotilei.

S'a numit, în cadrul oficerilor sanitarilor de rezervă cu gradul de farmacist de batalion, fără stagiu, licențiatul în farmacie Bălăcescu Dimitrie, la corpul II de armată.

S'a numit, în cadrul oficerilor sanitarilor de rezervă cu gradul de farmacist de batalion stagiar, licențiatul în farmacie Vărlădescu Alexandru, la corpul II de armată.

S'a validat alegerea d-lor G. Cantacuzino și I. Negruzti ca membri în consiliul de administrație al primei societăți de reasigurare române din București.

DIN AFARA

Moartea regelui Bavariei

Teribila catastrofă din Bavaria e de natură a mișca profund pe ori-cine. Regele Ludovic II și-a pus capăt zilelor prin sinucidere. Din München se telegrafiază în privința aceasta de la 2 Iunie : La o preumblare, întreprinsă ieri seară de regele cu doctorul Gudden, prin parcul palatului Berg, situat pe lacul Starnberg, regele a sărit fără veste în lac și s'a inecat după o luptă desperată cu Gudden, care, spre a scăpa pe regele, sărise după densus și s'a inecat de asemenea.

Această știre înfiorătoare se lăți prin capitală într'o clipă. Deja pe la 5 ore dimineața începura a se forma grupuri de oameni care șoptind își comunică evenimentul teribil....

Călătorii, sosiți din Starnberg, povestesc că regele a plecat în plimbare cu doctorul Gudden, care l'a însoțit fără alți îngrijitori. Aproape de lac regele s'a repezit din parc, și-a aruncat pălăria și gherocul și a sărit în lac. Gudden a sărit după el și se încise o

luptă desperată între amândoi. Regele trebuie să fi gătit pe Gudden, la care se vedea sgaritură la gât și obraz. Locul unde regele a sărit în apă e departe de palat. Cadavrele s'au găsit la 30 metri de acet loc... Stadele sunt pline de lume. Toți vor să afle amănunte asupra catastrofei. Se zice că doctorul Gudden s'a încrezut prea mult în forțele sale erculane. Se vede că regele, de când a fost izolat, și-a concentrat toată gândirea asupra intențiunii de sinucidere și spre acest scop s'a purtat bine cu Gudden, ca acesta să i acorde o plimbare. La început regele și Gudden fuseseră urmați de îngrijitori, dar după stăruințele regelui, Gudden le-a făcut semn să se întoarcă în palat...

Agitațiunea și neliniștea crește tot mai mult în populațiune și e nutrită prin diferele șgomote. Se vorbește, între altele, că comitele Holnstein a avut un duel cu locotenentul Dürckheim, un frate al fostului adjutant al regelui. Adevărul este, că comitele Holnstein zace acasă rănit...

FRANȚA

Propunerea, pentru expulzarea prinților, votată de Camera franceză, are următorul text:

Art. 1. Teritoriul Republicei este și rămâne interzis capilor acelor familii cari au domnit în Franța, și moștenitorilor lor imediați după primogenitură.

Art. 2. Guvernul e autorizat să interzică teritoriul Republicei celorlalți membri ai acestor familii. Expulsarea se face printr-un decret al președintelui Republicei.

Art. 3. Acela, care va fi găsit că a violat interdicțiunea în Franța, Algeria sau în coloniile, va fi pedepsit cu o închisoare de la doi până la cinci ani. După ce și va fi suferit pedeapsa va fi dus la granița țării.

Art. 4. Nici un membru al familiilor, cari au domnit în Franța, nu va intra în armata teritorială, nici în marină, și nu va putea ocupa vre un post public sau exercita un mandat electoral.

Intr-o convorbire a comitetului de Paris cu corespondentul ziarului Times prințul a declarat, că se va supune legii și va pleca la Londra.

CORPURI LEGIUITOARE

(Sesiune ordinată prelungită)

Sedința din 4 Iunie.

Senatul. — Pentru că nu e nici un d. ministru de față, d-nii senatori trec în secțiune.

Camera. — Se votează o pensie unei văduve, un credit de 6000 de lei pentru ministerul de finanțe, un alt credit de 18,000 de lei ministerului de interne, și o tranșă între Stat și un d. T. Mehedințeanu, încheiată la 1879.

D. N. Ionescu își dezvoltă interpelarea d-sale asupra îndemnului făcut de d. ministru de interne partizanilor săi de a se opune la manifestările opoziției. Ca urmare

a acestui îndemn d-sa citează scandalul din strada Regală, scandalul organizat, și blocada din grădina Episcopiei. Oratorul constată că justiția nu e lăsată să își facă datoria și că bătași sunt ocrotiți. — D. ministru al justiției protestează agitat și iiese. D. Ionescu îl roagă să stea față ca să i spuie că procurorii primesc ordine confidențiale ca să nu primească petiții de la țărani bătăuți de administrație. D-nii Ion Brătianu și d. Sturza cer numele procurorului care a putut spune așa ceva; Ionescu e gata să răspunde peste trei zile. Interpelatorul vorbește apoi de rolul Coroanei într-un Stat constituțional, și termină întrebând pe guvern dacă are de gând să desființeze bandele de bătași, ca țara să își poată exprima liber voința ei la alegeri. — D. prim-ministru răspunde că prea neghiob îl crede d. Ionescu dacă și închipue că în întrunirea de la Senat a putut da semnalul unor scandaluri și bătași. D-sa nu împărtășește teoria constituțională a interpelatorului și îl sfătuiește să nu mai stea unit cu oamenii în cari țara nu mai are nici o încredere. — Discuția se încheie.

D. Poenaru-Bordea își amână interpelarea sa relativă la catedrala din Constanța. Se discută proiectul asupra prestațiilor în natură. Vorbesc dd. Palade și Radu-Mihael. Votul pentru luarea lui în considerație e nul. Sedința se ridică după 6 ore.

MARIN CALUȘARUL

(SCHIȚA DE LA MOȘI)

Era numai de vr'o 17 ani când veni mai înainte la Moși din București. Flăcău, de abea începea să i răsărească mustățile. Alt-fel era înalt, lat în umeri, de când te uita la el, te gândea că flăcău acesta ar putea bate o ceată de oameni. Avea niște ochi negri de scăpărați de negri ce erau, niște mâini vânjoase ca un Sfarnă-Piatră, și de jucat și-ar fi jucat trei zile și trei nopți de a rându, și nici atunci nu l'ai fi auzit zicând că a ostenit... Alt-mintrelea era băiat bland, îl iubea tot satul, și mai ales îl iubeau fetele, căci în șapte sate fecior de petrecere nu ai fi găsit ca el...

Când auziră fetele că Marin are să plece la Moși la București, că vătaful de călușari i-a invățat și lui capul să meargă cu ceata lui la Moși, zicându-i că au să câștige cu horele un sac de bani—apoi toate se făcură bulg când îl văzură că se duce.

— Aoleo! Să te duci tu așa departe. Din Țara Oltului la București; o să te pierzi, o să te prăpădești pe acolo, — așa îi ziceau fetele și nevestele, căroră le părea rău, că se duce. Cine va mai ținea de aci încolo sufletul și veselia în ele la horă, dacă se duce el!...

O să fugă toate fetele și nevestele de pe la Moși după el, așa ziceau cei mai bătrâni când îl văzură îmbrăcat ca călușar pe Marin.

Avea o pălărie cenușie cu panglică și flori de abla se mai vedea din panglicile și florile cele multe. Pe la brâu era încins cu un chimir frumos de care nu avea nici vătaful... Era țesut tot cu mărgelă. Avea niște opinci nou-nouțe cu zdăncănele la călcăii, de când călca îi părea că i cântă urma... Cămașa îi era albă ca zăpada și țesută cu flori, de părea că tot flăcău este rupt dintr-o floare frumoasă... Și peste această cămașa purta un ilec albastru cu două rânduri de nasturi și pe la gât cu fir...
Îi ședea ca de minune!...

Așa plecă Marin cu doi-spre-zece tova-

răși ai săi, în frunte cu vătaful mustăcios spre București la Moși.

Plângea satul și pământul în urma lor... Ce gândesc: cei mai de frunte flăcăi plecau din sat!... O se rămăna satul și fetele de jale până ce iar se vor întoarce ei!...

Și Doamne! lung e drumul din Oltenia până la București... Marin în viața lui nici de auzit nu auzise de atâtea sate și orașe prin câte trecu acum.

Trecură aproape două săptămâni, până ce ajunseră la București. Se opriră prin toate satele și orașele pe unde treceau, învertea o horă-două; lumea se strângea să vază; și ei apoi pleacă mai departe.

Când intră Marin în București, i se opriră vederile și nici de auzit nu mai auzea... Ce case, câți oameni!... Toată lumea s'a strins aici, așa se gândea el... Iar când ajunse afară la Moși, când se văzu într'atâi oameni, nu mai știa ce să zică, ce să mai gândească... Și chiar de ar fi știut, nu ar fi avut vreme. Vătaful îi puse pe toți la rând, și începură hora... Jucau de tremura pământul sub ei... Chindia, serba, călușerul—pe toate le jucară de-a rându, de le curgea apă pe obraji!...

Nu se lăsa însă nici unul. Ce să se lase?!... Ar fi rămas de risul Moșilor, căci lumea se îngâmbea împrejurul lor, iar moșii de turcă strângea la bani ca și cum strângi la mere coapte. Toți dădeau câte un ban doi, căci își petreceau bine la gumele moșului, care așa mult cum era, făcea la glume de abia se mai ținea oamenii de ris. Și apoi chiar de nu ar fi moșul glumeț, îi petreceu uitându-te la Oltenii aceștia cum joacă, de nu te-ai fi săturat trei zile de i-ai fi privit... D'apoi când urmă jocul bătelor... Ce mai haz, cum și-i mai învertea pe bietii călușari șiretul de vătaf, care se pricepea la jocul acesta de când era încă soldat... Ce risete, ce hohote când unul rămăna îndărăt, și drept pedeapsă i se dădea cu 12 bate la picioare, de bietului i trecea de șagă... Avea noroc, că venea moșul și îl scootea cu gluma, căci vătaful era om rău, pedepsea aspru pe care nu era destul de sprinten...

Îi veni apoi rându lui Marin. Se puse să joace el acum ceva singur: hăgețana, joc de care nu s'a mai văzut poate pe la Moși din București. El o învățase de la un joban din Țara Hațegului, care venise ca cioban în sat la ei...

Când își începu jocul, când făcu odată un ocol în vârui degetelor, apoi se lăsa jos, sărea peste bătă, juca când lin când o mai ținea... lumea se strângea și bătea din palme: Așa ceva nu s'a mai văzut... Iar Marin știa că ce gândesc acum oamenii despre jocul lui, de aceea după ce isprăvi jocul, apoi îl mai începu odată, luă steagul în mână, și juca de par-că nici nu joacă ci șboară ori este o nălucă...

Ce nălucă frumoasă! ori fi zise fetele cari îl priveau.

Iar obiceiul așa e, că după tot jocul banului! Marin după ce isprăvi, își luă pălăria din cap și începu să strângă banii... Oamenii dădeau bucuros. Unii mai boierii, căci priveau și domni pe aici, dădeau chiar bănuți albi... Marin nu mai văzuse atâția bani în pălăria sa... De vor ține Moșii vr'o două săptămâni, apoi o să adune atâția bani, de nu va ști unde să i pună. Se învertea lumea cu el de bucuria banilor.

Și cum umbla așa cu pălăria în mână și o întindea pe la toți să pună cine cât îl lasă inima în ea—ochii lui de-odată se opriră: era înaintea lui o fată frumoasă ca o zină.

Aceea tocmai era plecată cu capul, căuta în portofel să ia bani, să dea și ea.

Iar Marin nu știa ce să facă? Să se ducă mai departe, ca fata asta să nu i pună bani în pălărie, ei i-ar juca încă odată numai așa din dragostea ochilor ei, de ea se mulțumește și cu atât că a văzut-o, să aștepte să-i dea, ori să azvârle pălăria cu bani cu tot, și să fugă, să uite această fată, acest chip frumos?... Și cum se gândea la asta, fata își aridică ochii, privi la Marin, iar Marin acum chiar dacă ar fi vrut să fugă, nu ar fi putut: rămase ca împietrit... Își nită mâna așa întinsă, iar ochii nu și-i mai putu lua după fată... Era așa de frumoasă!... Cum era, despre asta nu-și putea el da seama... Avea obrazii albi?! El nu știa, lui i se părea că are față de ânger... Avea ochii albaștri?!... Nici asta nu o știa; lui i se părea că vede cerul deschis... La gât avea salbe de mărgelă ori de bani, nici asta nu o știa! Lui i se părea că toate stelele cerului luceau împrejurul gâtului ei, ca oamenii să vază că sunt ochi, cari luceau mai frumos decât chiar acele stele, cum luceau ochii aceste fete!...

Iar când aceea își întinse mâna, când Marin văzu acele mâini frumoșele, albe și rotunde, îi venea să se repează să le apuce și să le sêrute cum se sêrută icoana în biserică... Fata îi puse în pălărie un leu de argint... Marin voia să-i dea îndărăt din el, căci așa se gândea el, fata nu a avut mărunt și a dat atâția bani pentru-că nu voia să lase să treacă mai departe fără de a i da și ea.

— Ține! numai, să i fie de noroc, îi zise aceea, și nu lăsa pe Marin să i înapoieze nici un ban.

Marin se uită acum și mai lung la ea... Cum, de ce îi dă fata asta atâția bani?! Atâția nici un boier nu i-a dat, și erau mulți împrejurul lui! Îi părea bine de ban, căci fata îi zise să i fie de noroc, și el așa a auzit, că ceia se poartă o fată mare și frumoasă, aceea se implinește... Și totuși parcă i ar fi părut mai bine, dacă nu i-ar fi dat nimic, ci să i fi zis numai o vorbă bună, să i fi zis că i-a plăcut jocul lui... Se uită apoi și mai bine la fată. Era foarte frumos îmbrăcată, țărănește; dar pielea ei albă, mâinile ei rotunde nu arătau a fi o fată de țărăp. Și în adevăr o văzu depărându-se cu o cocoană... Era tot fată de boier și ea... Ce rău îi părea lui Marin de asta... I-a dat dar banii pentru că are destui, nu ca să i fie lui de noroc, ci pentru slujbă, că i-a jucat ca un nebul, — așa se gândea Marin în sine când văzu fata depărându-se...

Dar apoi iar se mângăia: S'a uitat acea fată cu așa ochi dulci la el în cât este peste puțină și aceea ce i-a zis din gură să nu i fi zis și din inimă... Cum să i mai fie însă de noroc, când ea s'a dus, nu i-a mai vorbit nici o vorbă?!... Așa se întreba Marin... Și întrebări de astea câte alte gânduri nu i scornesc omului în cap?!...

Lui Marin de aci încolo nimeni nu i mai luă folosul. În joc de aci încolo mai la tot pasul greșea, de tovarășii săi dacă nu ar fi știut că nu a bătut, ar fi crezut că este amețit de vin. Nici Lătețeanu nu vru să o mai joace și plecă prin Moși.

— Dar i-ai sărit din minți, să te duci și să ne lași, îi zise Vătaful.

— Mai știu și eu ce fac? răspunde Marin cu o voce dusă, și plecă... O să mă întorc eu; mi-a venit uitate mie acum așa, dar o să mi treacă, atât mă adăugă Marin și apoi plecă prin Moși... Umbla uite așa, nici el nu știa ce căuta.

Dar totuși știa de ce a plecat: să mai întâlnească odată pe acea fată, care i-a dat banul de noroc...

Umbla până în seară și totuși nu o găsi nicăieri. Era multă lume pe aci, apoi poate că fata a plecat acasă... Marin se întorcea tocmai la tovarășii săi, cari osteniți cum erau, totuși mai petreceau sub un cort — când zări fata pe care o căuta. Mergea în spre oraș... Când eși afară din grădina în care se joacă horele, văzu că aceea se urcă într-o trăsură și pleacă tot cu cocoana aceea, cu care a văzut-o la horă.

— Este fată de boier, oflă cu tristețea Marin în sine după ce nu mai văzu fata.

Veni apoi la tovarășii săi. Aceia petreceau, de le era strimț și cerul, așa chiuiau... Iar scripcarii cântau la doine și flăcăii după ei, de și Oltețul, repede cum curge s'ar fi oprit în cursul lui să i asculte pe feciorii aceștia, așa cântau de frumos... Aceștia nu mai puteau de bucurie, când îl văzură pe Marin... Iar Marin era trist... Nu se poartea cu el acești oameni!... Aceia îi spuneau că i banii au strins, ce glume a făcut mutul; ce asculta însă el la ei, gândul lui în ale părți umbla... Iar când aceia îl începură a ispiți, că pe unde a umbrietă toată ziua, ce a căutat și ce a făcut, el nu le răspunde nimic ci zise: Turnați-mi, să bem! Și béu, până ce i veni și lui voia bună; se puse pe cântece, și cânta de parcă i cântă o pasăre... Apoi iar să făcu trist, de nici o clesle nu ai fi putut scoate vre-o vorbă din el... Ce-i face vinul!

Ma! stătu încă câteva zile pe la Moși, pe fată însă nu o mai văzu.

— Și dacă aș vedea-o ce ar fi?!... Tot nu ar sta cu mine de vorbă, ori cât o doresc!... Nebunie!

Așa își zicea în sine Marin și plecă apoi acasă, în țara Oltului... Acum nu mai mergea pe jos către casă, avea bani, și de ce făcu drumul de fer?... Era bine pentru Marin că ajunge mai încurând acasă, căci i se părea un veac vremea asta... Și totuși parcă i ar fi părut bine să mai țină Moșii un an de zile, să nu chiar mai mult, ce i-ar fi păsut lui o viață întreagă de ar fi înținut... În sat iar se făcu veselie și bucurie când intrară Călușarii... Fetele li se păreau un an aceste săptămâni cât nu fuseră în sat acești flăcăi, căci hora fără de ei nu plătea nici o ceapă degerată...

Marin însă nu mai era acela ce a fost până acum. Veselia de odinioară de la Moși încoaci i se duse... Și cine știe când va mai veni?!...

Marin își dăte silința se uite de Moși în care fata cea frumoasă îi turbură sufletul, însă înzadar... Nu era zi în care să nu se gândea să la ea. Cum să nu se gândea?... Așa chip de inger el nu mai văzuse... Ochi ai frumoși, mâinile ale rotunde... Apoi banul de noroc, pe care l'purta tot cu el... Cumpărăse atunci la Moși și un *Visul Precistei* și fiind că așa auzise el de la chiar părintele Tânase, că este bine să porți un *Vis* cu tine și un ban de argint, el încă purta de aci încolo... De câte ori nu scootea el din șerpar *Visul*, se uita la chipul Maicei Fecioare, ce bland era; se uita apoi la banul de noroc și se gândea la aceea, că și fata care i-a dat acest ban, tot așa chip bland avea...

Se apropiă iar Moșii. Vătaful îi spuse lui Marin să se gătească că peste câte-va zile vor porni la drum spre București, căci e departe de aci Bucureștiul, apoi e bine să ajungă cu zi două mai iute la Moși.

Marin se gândea mult la aceea, ce se facă: să se ducă la Moși ori să rămână?... Dacă

FOIȚA „ROMANIEI LIBERE“

— 5 Iunie —

IN LĂTURI!

— Din Convorbiri Literare —

(Urmare și fine)

Acest „concept guvernial, care pe lângă „salariul defipt“ mai avea „o remunerațiune anuale pentru oficiul de translatură, și care ast-fel a putut lucra mai mult în resortiul poeziei, — acesta este autorul român, pe care d. Densușianu îl pune cu mult d'asupra lui Alexandri, și despre care zice, că are gustul estetic în limbă, că a remas ne imicat în odă, că a servit ca organ a unui ce superior, că a fost nu numai un poet, ci un om inspirat de divinitate, că limba lui este curată românească ferită de cuvinte bulgare, și cât se poate de corectă din punct de vedere gramatical și sintactic, pe când Alexandri (pag. 231) comite „enorme greșeli gramaticale și sintactice, și are limbă împetrișată, cuvinte streine și ordinare.“

Și cine o zice aceasta? domnul Aron Densușianu?

Dar are d. Densușianu însuși simțimentul limbii proprii românești, nu celel îngroșate de maghiarisme și germanisme? Are cel puțin simțimentul celei mai elementare conveniențe stilistice?

Am văzut felul scrierii d-sale din citatele de mai sus. Mai relevăm din pagina 207:

Iar dacă voim să le întunecăm gloria, pentru că ei putem brila noi, atunci să muncim ca ei în liniște și fără șgomot, și posteritatea, ai cărei ochi nu se pot unge, va vedea.

Din pagina 263:

Acest defect (se înțelege, că este iar vorba de Alexandri!) nu l-a îndreptat nici în cele-lalte piese mai noi, căci poetul nici aici nu este în clar pe ce teren lucră.

Nemțește: *Er ist nicht im Klaren*. Nu știu cum va fi pe ungereste.

Din pagina 265:

Ei lucră mai mult cu sentimentul, și din contra nu se îngrijește de loc de pompa esternă să nu pune nici un pod pe ea.

Nemțește: *er kümmert sich nicht, legt kein Gewicht darauf*. Etc., etc., etc.

În cartea de față d-sa ne citează anume (pag. 241) „amănunta analiză critică asupra poeziilor lui „A. Mureșanu“, publicată de d-sa în *Federațiunea din Pesta* „pe 1868“.

Noi cunoaștem de mult această „Analiză“. În albumul de curioșități literare, alcătuit de societatea „Junimea“, pentru învelșirea membrilor ei, analiza d-lui Densușianu are un loc de onoare între adresa unui Primar către un sergent-major de pompieri, care „s'a grăbit cu activitate să aducă comunei acest intim serviciu și care și în viitor va ști a se sacrifica cu aceeași activitate pentru restabilirea incendiului“ și o invitare la nuntă, în care se poartă lumea să asiste la „celebrarea emisei căsătorii civile și religioase“.

Scoatem dar și din aceea analiză câte va probe pentru ilustrarea d-lui Aron Densușianu:

„Conficționarea metrului este tîrzie și anevoioasă“.

„În piesa cea d'intîi chiar începutul cu „cugetam odinioară“ uste cu totul prosaic, pentru că omul în amor nu cugetă nici o dată, fără arde de dor, se teme și sperăază“.

„Poetul a aflat calea ce i-a fost destinată. El lasă amorul d'oparte — s'a convins, că nu este terenul lui, și nici îl mai atinge vr'o dată“.

„În Acest period se disting „glasul unui Român“ și „o privire de pre Carpați“. Aceste piese esprimă ideile fundamentale din acest period, iar cele-lalte sunt numai variațiune asupra lor, sau uvertură, cum se zice în musică“.

„Ești acum convins, iubite cetitor? Ești convins și despre valoarea poetului Mureșanu și despre valoarea criticului Densușianu?“

Dacă ești convins, atunci fă bine subscrie acest articol împreună cu mine, n'ar fi decăt pentru strigătul în lături! cu care începe.

T. Maioreșcu.

POST-SCRIPTUM

Iacă și raportul d-lui Hasdău asupra cărții d-lui A. Densușianu, despre care am vorbit în nota articolului de mai sus:

„Comisiunea (academică) n'a fost tocmai bine-voitoare pentru mine însărcinându-mă cu apreierea cărții d-lui Aron Densușianu. „Istoria limbii și literaturii române“ — titlu mareț, „Manual“ sau „Încercare“ ori „Schită“ sau alt ceva a-

semenea nu convenia autorului, care ne spune la pag. 13 că voește: „a da urmărilor speranță și puterea de lucruri mai mari și mai frumoase! Gloria lor va fi și a noastră!“

După prefața și după o introducere destul de lungă, care se încheie prin exclamațiunea de mai sus, urmează „partea generală“ privitoare la limbă, și „partea specială“ consacrată literaturii.

Metoda esternă, adică o împărțire nemerită a materiei după însăși natura lucrurilor și un stil concis, clar, scurt și cuprinzător, aceasta nu lipsește d-lui Densușianu; îi lipsește însă cu desăvârșire metoda internă, care este tocmai ea de căpetenie și pentru care sunt neapărate:

1° cunoașterea deplină și adâncă a subiectului în toate straturile și substraturile lui; 2° înlăturarea a tot felul de prevențiuni, tendințe și patime personale, une-ori rău botezate naționale și care împing pe d. Densușianu de a cerceta nu pentru a găsi adevărul, ci pentru a dovedi că d-sa avuse dreptate chiar înainte de a fi cercetat.

Partea relativă la limbă este întreagă mai pe jos de ori-ce critică. Autorul e cu totul strein curentului filologiei comparative în genere și îi sunt cu totul streine lucrările speciale ale romanșilor. Va fi de ceea ce vorbește d. Densușianu despre vocala obscură, despre zetacism, despre articolul post-positiv, despre unitatea graiului, etc. etc. În partea a doua, privitoare la istoria literară propriu zisă, după ce admirabila literatură populară a Românilor capătă abia patru foi, în care nu se zice aproape nimic, mai rău de cum ar fi fost chiar nimic, urmează apoi un șir de aruncături de ochi asupra manuscriselor și tipăriturilor române până la 1700, unde e bun numai doară ceea ce e bun fusese deja la Cipar, și alți câți-va pe care îi utilizează d. Densușianu. Studiul original al fântanelor nu

se vede nicăieri, cu o singură excepțiune, care și aceea e problematică. În adevăr autorul are aerul de a fi aprofundat prin sineși cronica lui Urechia, ajungând la concluziunea că ea aparține lui Nestor Urechia, iar nu lui Grigorie Urechie; dar și aceasta, din întâmplare o spusese cineva încă de la 1865. Proprie d-lui Densușianu nu sunt de cât o mulțime de erori secundare, dintre care ne va ajunge a cita aci una sau două. Așa la pagina 133 d-sa ne spune că a descoperit un codice scris „pe la finele secolului XV sau începutul secolului XVI de ieromonachul Varlam la mănăstirea Secu“ ear la pag. 162 mărturisese că mănăstirea Secu n'a fost zidită de cât pe la anul 1602, adică cu o sută de ani mai târziu. Ast-fel iarăși la pagina 252—283 d. Densușianu confundă portretul lui Vlad Tepeș publicat pe la 1500 la Strassburg cu portretul lui Ștefan cel Mare dat la lumină de Asachi și pe care Asachi l'a însoțit de niște versuri: „iată eroul Moldovei etc.“ ceea ce autorului „Istoriei limbii și literaturii române“ i se pare foarte vechiu, de și totuși — zice d-sa cu gravitate — „limba și ortografia ne fac să ne îndoim de o vechime așa de mare.“ Alte potigneli analoge ne întâmpină la tot pasul.

Nu vom vorbi nimic despre modul d-lui Densușianu de a privi asupra literaturii române moderne, în care Bolintineanu și Mureșanu îi par ca niște uriași, pe când Alecsandri devine mai mititel de cât răsătul Lepădatu de la Brașov.

Conchid dară la nepremierea acestor lucrări.

se va duce, poate iar va mai vedea pe fata aceea, care i-a turburat sufletul acum e anul, și pe care acum se deprinsă puțin să nu o mai dorească așa de mult... După ce va mai vedea-o, îi era frică că nu se va mai putea despărți de ea... Dar putea el să se stăpânească de a nu se mai duce, putea el să-și înăbușească dorul, ce-ți stăpânea tot sufletul?...
Nu!

Ajunse pentru a doua oară la Moși. Acum nu se mai miră așa mult de casele cele mari, nici de lumea multă ce era strinsă aici, pe aceste le mai văzu el... Acum avea el la ce să se gândească.
Hora iar se încinse, Călușarii ca în ceata lui Mitrea Vătaful unde era și Marin nu se găseau în toți Moși. Lumea se strîngea ca la minune să-și vadă cum joacă...

Lui Marin iar îi veni rîndul să joace Hătegană. Eși la mijlocul cercului. Imprejurul lui sute de oameni. El îi privia mândru, ca și când ar ști că singur unul el este acela, care face asta: să joace în virful picioarelor, în călcăie și tupiși, sărind ușor ca gîndul bătă ce o invitarea în mână și iar tînînd-o după spate...
Cum privea așa împrejurul său, dintr-o dată iar i se oprîră ochii, și tot pe aceea față, pe care o văzu acum e anul!

Era tot așa de frumoasă, tot așa de tînră... Tot acea față de așter, chip ca o iocană, tot acei ochi ca cerul când e deschis, la gât tot acele salbe de stete.
Lui Marin i se oprî sîngele pe loc, când o văzu... Inima apoi începu a-i bate, cum numai acum e anul a mai bătut... O mai privi odată, apoi începu a juca. Și juca de nici el nu mai știa de el. I se părea că acum în ceasul acesta are să se prăpădească. Când sfîrși, lumea începu a bate din palme... Marin stetea mândru ca un împărat. Și iar începu jocul, și ar fi început poate și a treia oră, dacă ar mai fi putut lăutarii să-l cânte, dar se osteniră și ei. Iși luă apoi palaria din cap și începu să strîngă bani.

Pălăria îi era aproape plină de gologani, când străbătu până în apropierea fetii, care i dete acum e anul banul de noroc.

Marin se apropiă de ea. Nu pentru ca aceea să-i dea bani, ci de alt-ceva, ce știa el de ce?... Poate voia să-i spună că banul de argint din anul trecut îl mai ține și acum! Este pus pe lângă Visul Precistelui, îl poartă tot cu el, și acum îl are de asupra inimii, în buzunarul ilecului.
— Tot nu ai uitat de an jocul frumos. Îi zise fata și iar i mai puse cu mîna ei rotund un ban de argint în pălărie...

Marin își pierdu tot rostul. Nu-i mai veni nici o vorbă pe buze. Nici să mulțumească de bani, nici să-i spună că nu pentru banii să a apropiat de ea, nimic, nimic în lume, se uita numai la ea cu sete, de gîndeai că viața întreagă nu s'ar sătura o privi. Ce fată frumoasă!...
Și fata iar pieri ca o nălucă dinaintea ochilor lui... Ce vedenie!...

Marin iar plecă să o caute. Și iar abia o găsi, ca să o vadă puțin, apoi iar să o pîrdă.

— Ea nu m'a uitat, așa își zicea în sine Marin — căci îmi zise că tot nu ai uitat de un an jocul frumos, m'î ține dar în minte tocmai precum nu am uitat-o nici eu.
Și Marin iar luă banu de argint, iar îl puse lângă Visul Precistelui se-i fie de noroc.

Așa se întimplă asta ani de a rîndul. Marin venea în toți anii la Moși, cu dor în inimă și se depărta și cu mai mult dor de la Moși...

Fata venea și ea să vadă Călușarii cum joacă, îi plăcea mai ales să privească Hătegană. Pentru că o juca Marin, ori pentru că era frumos acest joc?... Nimeni nu știe. Marin strînse patru bani de arginți și veni și a cincea oară la Moși, nu pentru ca să strîngă bani, nici chiar pentru banul de noroc, ci să vadă fata.

Nu o văzu însă, în zadar o căută zile de arîndul.
Marin se duse acasă cu inima intristată. De ce n'o fi venit fata?... A fost bolnavă, s'a mutat după locurile aste departe?... Ori poate s'a măritat?... Și când îl veni în minte această întrebare, se scutură în tot trupul. Îi cuprinse niște fiori ca și când ar fi văzut moartea.

— Poate să vie la anul, atunci să-o vîd, așa se mîngăia Marin el pe el.

Și ce lung i-a fost lui acest an... În zadar trecu anul, căci ceea ce aștepta Marin, nu mai veni, și poate nici nu o să mai vină.
Umblă zile întregi în toate părțile Moșilor, însă fata pe care o căuta nu o vedea nicăieri.

— A murit, ori s'a măritat, zicea Marin, și îi plîngea și sufletul și ochii.
Și chiar de nu ar fi murit, pentru el tot una e: dacă s'a măritat pentru el tot moartă e... Și dacă nici n'a murit, nici nu s'a măritat, ce-i folosește lui asta când nu o mai vede... Tot moartă e!...

În zadar mai căuta acum mîngăiere... — Ce-mi folosește că trăiește dacă pe ea nu o mai vîd. De când am văzut-o numai pentru ea am trăit... Mi-a vrăjît tot sufletul numai cu două vorbe... Ce vorbe dulci mai avea!... Ce ochi, ce chip!...

Și să mă despart eu, să nu mai vîd acel ochi, acel chip?... Ce să mai trăiesc atunci?!

Acest gând îl muncă când ajunse la tovarășii săi, cari își petreceau ca de obicei. Fața lui era tristă ca și cerul când este întunecat; pe obraji lui i curgeau su-

dorile... Umblă cât e ziua, nu mai putea de osteneală!...

I se păreau picioarele mai grele de cât plumbul, și mâinile abia le mai putea aridica... Pentru că îl era greu sufletul, îi era inima apăsată...

— Nu-i viața că o sură ci este o îmbrăcătură, strigă moșul mut, cărtuia acum vinul îi deslegase limba — când Marin se apropie de tovarășii săi.

Iar aceia rideau la fe-care vorbă a moșului, care acum nu mai era moș, ci flăcău ca ei, căci își luă fața de hârtie după obraz.

— Bine zice moșul ăsta, se gîndea Marin, de ce să nu petrecem când și așa numai o viață avem, și asta este așa de scurtă...

Dar ori cât voia să-și stăpânească sufletul, să-și calce pe inimă, — nu putea! Durerea nu o poți alunga așa dintr-o dată.

El nu putea dar să petreacă de bucurie... Și dacă nu putea de bucurie, apoi avea durere, pentru care să petreacă de zece ori, de o sută de ori ca să i treacă măcar pe singură clipă.

Se așeză și el la masă. Bău ca zece, cântă din puteri și totuși parcă tot îi mai zace ceva la inimă și ori cât mai bău, tot nu-i trecea...

Îi veni apoi să plîngă. Și plîngea, de gîndeai că acum i-a murit toate neamurile... Prietenii lui se minunau, ce o fi însemnând asta?... Ce se gîndeau ei la aceea, că ce se petrece acum în sufletul lui Marin? El gîndeau că așa e obiceiul lui la betie să plîngă.

Și de întrebă de geaba l'ar fi întrebat, căci el nu mai vorbea, stătea numai cu ochii ațintiți, când spre cer când spre pămînt.

Veni apoi o furtună grozavă, care le luă cortul, răsturnă mesele, veni o piatră ca oul cel de gîină, de poate a omorî și oameni și animale, — oamenii nu știu cum să fugă de la Moși, era o imbulzeală, o frică ca și când acum s'ar sfîrși lumea... Asta îi alungă și pe călușarii de la moși.

Marin nu mai putea merge, îl ducea tovarășii săi. Noaptea o petrecură într'un han. Dimineața când se trezi, se simțea foarte greu. Nu-și mai putea aridica nici capul... Tot trupul era ca zdrobit, și inima și măi zdrobită...

Ploaia îi udase așeară, s'a răcit poate. Norocul lui că avea tovarășii credincioși, că era drum de fier, alt-fel rămânea pe drumuri, nu s'ar fi putut întoarce în satul său...

— Duceți-mă acasă, și să mor, de ce să mai trăiesc de aci încolo?...

Și dorul îi se împlini! Pe când ajunse acasă în satul lui, pe valea Oltețului, era foarte greu bolnav. Mai trăi numai vro câteva săptămîni... Îi înmormintară cum nu s'a mai înmormintat nimenea în sat. L'a jelit și l'a boci satul întreg, cu mic cu mare.

Unii ziceau că a murit de asta, alții că de alta, adevărata pricină nimeni nu o ghicise.

Sărmanul, de Visul Precistelui și de niște bănuți de argint nu se putu despărți nici la moarte. Mult trebuie să-i fi fost dragă viața și aceste lucruri cu el, — așa ziceau sătenii când auziră că cum murise Marin.

Nu știu ei cîtă taină ascundeau aceste lucruri!...

— Păcat după el, era prea tînrer de a muri, ziceau oamenii...

Sunt inimi cari au simțit și bucurie multă și durere mare, dar nimenea nu știa nici de fericirea nici de suferința lor.

Mormintul știe tot, dar nu spune nimic!.

Ioan Russu.

ECOURI STREINE

Un giuvaer de mămă și soție.

În high-lifol din Londra face mare senzație o istorie scandaloasă. Baronul Tulwar John Cravon s'a căsătorit la 1873 cu lady Sarah Llewelyn, o fată pre frumoasă. Căsătoria fu fericită și avu cinci copii. La ultimele alergări de cai baroneasa făcu cunoștință cu Sir Peckenham, un bărbat tînrer, cunoscut ca Don Juan. Acum trei săptămîni baroneasa ceru voie să viziteze pe sora-sa; seara baronul primi următoarea scrisoare: «Dragă, veți înțelege, că este lucru firesc să fug cu un om, care m'î place mai mult de cât tu. Nu mă vei mai vedea. Poate aș fi învins această patimă, dar tu m'ai silit să trăiesc la nesăratele tale moșii, cu familia ta pe care o urăsc. Mă-mă-ta singură ar fi în stare să mă gonească din rați. Fii bun și m'î trimite bijuteriile mele și depune-mă zestre la un bancher.» Baroneasa nu fugise, ci ședea cu înbitul său într'un otel. Baronul ceru și obțină divorțul. Judecătorii întrebă pe baroneasa, ce este a se face cu copii. Frumoasa femeie răspunde rînzînd: «Prea seamănă cu tatăl lor, de cât să i țiu la mîna.»

Un elefant condamnat.

Foilor anglo-chineze li se relatează din Peking următoarele. Nu de mult împăratul Chinei a primit de la regina Birmei un elefant de o mărime rară. Într-o zi, pe când era condus prin curtea palatului imperial, elefantul se smulse de la conducătorii săi și apucă fuga călcă în picioare pe căpi-va-

impiegați ai Curții. Se intruni imediat un tribunal, prezidat de guvernatorul palatului și elefantul fu condamnat la moarte prin foame. Mai întâi doi servitori ai palatului scoaseră ochii sărmanului animal, apoi îl legară cu funii și l'impuseră într-o groapă mare, săpăta anume pentru acest scop, și l'ăsară să moară de foame. Elefantul muri după cinci zile. Împăratul a dat pensuni viagere familiilor impiegaților uciși.

Vecinătate primejdioasă

Fe-care-cafenea din Paris are câte-un mușteriu vechiu, care a luat parte la toate bătăliile, luptele și încercările din ultimul rășol franco-german și care-ți povestește minunul și grozavul despre vitejiile sale. Unul din acești eroi ia parte la or-țe conversație numai în modul următor. Cinea din apropierea lui pomenește un nume, de ex. Durand.

— Ah, Durand! — exclamă vitoazul cu foc — Gustav Durant, așa e? Acest neorocit i-a luat o ghiulea capul la Forbach, patru pași departe de mine.

Mal departe vine vorba despre Dupont.

— Dupont! Negreșit, vreți să zici Henry Dupont, la Gravelotte l'a ucis, doi pași lângă mine, o sburătură de granat!

Atunci se scoală deodată domnul, care șezuse lângă orator, și zice liniștit: «Permite-mi să plec. Vecinătatea dumentale mi se pare prea fatală, în cât m'î tem să nu m'î cadă caudelabrul în cap de voiți mai ședea lângă d-la.»

LIMBA MALGACHILOR

D. Georges Richard, fost ofițer de voluntari ai Reuniunii în Madagascar, a publicat în Revue Scientifique un foarte interesant articol asupra limbii malgache.

Limba aceasta, una din cele mai elegante și mai bogate din câte se vorbesc, derivă din maleda, după cum franceza derivă din latina.

Caracterul ei principal este dulceața sunetelor.

De unde provin aceste calități de dulceață și de armonie ale limbii malgache? Din mai multe cuvinte, răspunde d. Richard. Mai întâi din mulțimea vocalelor în compunerea vorbelor, afară de asta din absoluta lipsă a consonelor terminale.

În articulația vorbelor malgache nu este nimic indoișor; silabele sunt clare, sonore și dulci la ureche. Adăogați, ca s'aveți o idee de dulceața limbii, că vocala o se pronunță u și că e este închis ca și în latinește, că vocalele a și y sunt în genere mai la sfîrșitul vorbi.

Limba malgachă prezintă zece feluri de vorbe care, printr'un privilegiu pe care îl împarte cu celelalte limbi orientale, își conservă invariabilitatea permițînd însă malgachului să exprime or-țe gîndire cât se poate de limpede.

Sintaxa este de o mare simplitate. Pentru a stabili genul masculin al unei vorbe, îl adaugă malgachului să-și adauge vorba vavy și vorba lahy pentru a indica genul feminin.

Pluralul unei vorbe se arată asemenea prin adunarea unei constante care reprezintă ideea de pluralitate.

Articolul ny: ul, a, îi rămîne tot-d'auna invariabil.

Construirea fraselor urmează tot-d'auna ordinea ideilor.

VARIETATI

În ziua de 1 Iunie curent, băiatul Bănică Neagu Ion Cioceanu, din Urați, județul Prahova, a împușcat cu voință pe Mihalache Stanciu Naramzi, care a și murit la 2 Iunie curent. Inculpatul se află arestat și a mărturisit crima.

În ziua de 20 Mai trecut, Fenda, fiica locuitorului Ștefan Stan din comuna Fundu-Crășani, județul Ialomița, în etate de 10 ani, mergînd pe malul riului Ialomița, a găsit o boala epilepsia, de care suferea, și, căzînd în apă, s'a înecat.

În noaptea de 22 spre 23 Mai trecut, pe când măi multii locuitori din comuna Gropșani, județul Romanați, veneau cu carele de la Craiova, și ajunseră în valea Lunșoru lângă comuna Ungureni, au găsit 5 indivizi necunoscuți, avînd cu dinșii mai multe obiecte. Fiind suspecți pentru furt, ei au fost urmăriți și neputîndu-se reuși a-și prinde, ei au fugit lăsînd următoarele obiecte:

1 cojoc mare bărbătesc cu flori, mai mult nou; 2 fețe de căpătaie alese cu flori, 1 jurbie de lână văpsită roșu, 3 moșoare cu puțin borangic, din cari unu răsucit; 2 gheime mici de lână roșie, 1 negru, 2 verde, 1 galben și 1 cu lăniță verde, toate puse în o pungă mică veche și ruptă; 1 pereche pantalonii de copii, 1 giubea nouă mare femeiască cu blană de vulpe și pe la mînești și piept, fața de postav cafeniu și un mințean vechiu rupt.

Parte din obiecte erau puse în o traistă veche de cânepă murdară și plină de cărbuni, care probează că autorii au fost țigani nomazi.

Nimic nu e ori cât de neînsemnat, de simplu și de imperceptibil în care să nu in-

tre manieri, care să nu-l poată da pe față. Un prost nici nu intră, nici nu ese; nici nu stă, nici nu se scoală, nici nu tace, nici nu stă în picioare ca un om de spirit. — Bruyere.

Omul fără cultură este o fiară. — Cicero.

Întîiul principiu al unei bune discipline este sinceritatea cea mai scrupuloasă și ideală în toate mijloacele întrebunțate, ast-fel ca toată aplicațiunea unei reguli să fie o vie lecțiune de moralitate. — Victor Cousin.

Înainte de toate scopul principal al religiei este educațiunea morală și desvoltarea simțului moral, care trebuie să se sădească de timpuriu în inima cea fragedă a pruncuțului. — Locke.

Morala este atât de nouă în Europa, în cât guvernele n'au știut până astăzi, că erau dateore să îngrijească de creșterea copiilor. — Bernardin de Saint Pierre.

Nimeni nu poate da aceea ce el nu posedă; nimeni prin urmare nu poate da copiilor săi înțelepciune, morală și fericire, de cât numai în marginea înțelepciunii, moralii și fericirii sale proprie. — Campe.

Învățătorul să aibă simțimentul de tată pentru discipolii săi, și să se indeletnicească a înlocui bine pe cel ce-și încred copii lor spre a-și instrui. — Quintilian.

Iubesc pruncii și pentru dinșii voiți să trăiesc. — Pestalozzi.

Învățătorul să strălucească prin cultură liberă și estinsă; să aibă un caracter, pentru-că chemarea lui este de a forma caractere; de aceea puterea lui de educator trebuie să stea în caracterul lui. — Rayat. (L. p. t.)

Serviciul telegrafic al „României Libere“

Constantinopol, 15 Iunie.

Cale indirectă. — Poarta a atras atențiunea mai multor ambasadori asupra formării la granița grecească a unor bande de partizani, coprinzînd mai multe sute sau chiar vre-o mie de oameni organizați în înțelegere cu autoritățile grecești.

Primarul de la Volo este citat mai cu seamă ca organizator al acestor bande. E bine să se observe că aceste informațiuni provin din raporturile consulilor otomani cu data de 25 Mai.

De aceea e probabil că Poarta acreditează aceste știri pentru a justifica în mod eventual nedesarmarea Turciei.

Constantinopol, 15 Iunie.

Cale indirectă. — Ca mărturie a satisfacțiunii ce l'a causat soluțiunea afacerii grecești, Sultanul a remis ieri într'un mod solemn, marelui Vizir, marele cordon Imtiaz cu briliante. — Miniștrii afacerilor streine și de resbel îl vor primi și ei în curînd.

Prințul Bosidar Karageorgevici, pleacă azi la Viena și Paris. El a primit ieri un nou semn de atențiunea Sultanului, care l'a remis o tabachere cu briliante.

Ministrul lucrărilor publice a reamintit ieri agenției bulgărești expirarea apropiată a termenului fixat pentru isprăvirea drumurilor de fer de joncțiune.

Paris, 16 Iunie.

Ziarul Le Temps luînd act că în discursul pronunțat la deschiderea Sobraniei, prințul Alexandru a invitat camera să hotărască asupra afacerilor și cesiunilor, cari privesc interesele patriei comune, face să se observe că nici Europa, nici Turcia nu recunosc cesiunii de un ast-fel de ordin. — Bulgaria se pune deci în opozițiune cu hotărîrile conferinței.

Le Temps enumeră celelalte motive, cari fac pe Turcia neîncrîzătoare și nemulțumită și cae întîrziază desarmarea trupelor sale, și conchide manifestându-și frica de a vedea din nou pe Bulgaria turburînd pacea Europei.

(Havas).

MAINOU

Se zice că ministru plenipotențiar al M. S. Împăratului Rusiei în București va fi numit d. Hitrovo, fost ministru la Constantinopoli și la Sofia.

Comitetul delegaților Camerii pentru legea Instrucțiunii publice a lucrărilor a-seară până după miezul nopții, la d. ministru Sturdza.

Camera n'a vrut să dea ieri nici o satisfacțiune indignării publice.

Lipsă de principie, lipsă de tact. S'a trecut la ordinea zilei, suprimîndu-se cuvîntul atât d-lui Maiorescu, cât și d-lui N. Fleva.

Nu s'a permis nici chiar d-lui Negruzi de a vorbi în contra închiderii discuțiunii.

Precedente demne de liberalismul maiorității.

Se vorbește că se vor numi inspectori ai școalelor, pe lângă actualii doi inspectori generali, d. St. Michailescu, profesor la gimnaziul Lazăr, și d. V. Palade, profesor la liceul din Iași.

Se afirmă că opoziția s'a hotărît a răspunde brutalităților administrative cu glonțul.

Cine seamănă vînt culege furtunul...

SPECTACOLE

TEATRU DACIA. Joui, 5 Iunie, în beneficiul d-nei M. MORU. Se vor juca piesele următoare: O mare încercătură, Două sfioși, Otrăvitoarea din Giurgiu, și Articolul 214 sau Femeia trebuie să-și urmeze bărbatul.

GRĂDINA CISMEGIU. — Măine, Joui, d. am. de la orele 6 la 7 ore d. Dibbels va alerga iarăși 20 de kilometre. Plata după voe.

Ștofe de mătase curată 80 cr de metru, și cu fl. 1.10 și fl. 1.35 până la fl. 6.10 (desenuri colorate, vîrgate și cadrilate) trimite, în rochi și bucăți, fără vamă, la domiciliu, depoul fabricii de mătăsă G. Henneberg (furnisor al Curții imperiale), Zürich. Mostre imediat. Epistolele costă 10 cr. porto.

Epitropia așezămintelor Nifon Mitropolitul

Seminarul Nifon Mitropolitul

Esamenale de fine de an ale elevilor din acest Seminar, se încep la 6 Iunie c., și înți până la 26 Iunie, în toate zilele de la 8—11 ore a. m. și 2—4 p. m.

Epitropia.

DE INCHIRIAT

pentru sezonul de vară restaurantul băilor minerale Bughia din Campu-lung, doritori se va adresa la administrația acestui ziar.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea Vechiu de 4 ani, calitate superioară tutulor altor vinuri. — 15 fr. vadră și ALB DE DRAGAȘANI din recolta anului 1881. — 15 fr. vadră la PAUN POPESCU & Comp. 18, Strada Lipscani 18.

CASA DE SCHIMB C. STERIU & Comp. No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

CURSUL BUCUREȘTI

Pe ziua de 4 Iunie 1886, ora 10.

	Cump.	Vînd.
5% Imprumutul Comunal	77 $\frac{1}{2}$	77 $\frac{1}{2}$
5% Scrisuri Funciare Urbane	84 $\frac{3}{4}$	85 $\frac{1}{2}$
5% Rurala	88 $\frac{1}{2}$	88 $\frac{1}{2}$
5% Rentă Română perpetuă	93	94
5% amortisabilă	95 $\frac{1}{2}$	96 $\frac{1}{2}$
6% Scrisuri Funciare Urbane	94	94 $\frac{1}{2}$
6% Oblig. de Stat (conv. Rurala)	87 $\frac{1}{2}$	87 $\frac{1}{2}$
6% Căile ferate Rom.	108	109
7% Scrisuri Funciare Urbane	102 $\frac{1}{2}$	103
7% Rurala	106	106 $\frac{1}{2}$
8% Imprum. Comunal 1884 noi.	—	—
8% Imprumutul Oppenheim	—	—
Obliu. Case. Pension. (Nom. 300)	205	215
Impr. cu prime orașul București.	32	33
Acțiunil Credit Mobilier	—	—
Construcțiunil.	—	—
Nationale	—	—
Dacia-România	—	—
Banca Națională	1005	1015
Fiorini Valuta Austriacă	202	202 $\frac{1}{2}$
Mărci Germane	124	125
Bilete Francese	100	100 $\frac{1}{2}$
Englese	24 $\frac{1}{2}$	25
Ruble Rusești	247	249
Aur contra Argint și Bilete	14 $\frac{1}{2}$	15

NB. Cursul de mai sus este în monedă de aur socotit după cursul fiscalului. — Adresa pentru telegramme: STERIU.

INSTITUTUL METEOROLOGIC DIN BUCUREȘTI

BULETIN ATMOSFERIC

STATIUNI	Dela 4 Iunie, Mer. 1886 8 ore dim.					
	Barometru redus la 0 ^o și la nivelul mării	Temperatura aerului în C	Vîntul	Starea cerului	Maximum	Minimum
T. Severin	754.1	20.0	WNW	noros	24	18
Balota	755.7	19.8	W-SW		22	11
Craiova	750.7	19.6	W	plouie	25	16
Slatina		19.9	W	p. n.	26	14
Giurgiu	751.9	18.4	W	acop.	21	

Epitropia Bisericii Lucaci

In ziua de 8 Iunie a. c., ora 10 dimineata se va tine licitatie la cancelaria acestei epitropii pentru darea in antrepriza a construirii unei mici case...

Se pune in vederea domnilor amatori ca ori-ce supraoferte nu se vor primi, timpul fiind inaintat si reclamand urgenta facerea acestei mici constructii.

Nr. 17. Bucuresti, 31 Mai 1886.

FIE-CARE POATE CU 50 Franci

Agonisi in 3 luni 2,000 franci

Dupa cerere trimitem la toti gratis si franco explicatiunea. Scrii romanește, Paris 48 rue de la Rochefoucauld.

LA RENTE, maison de banque.

SOLUTION PAUTAUBERGE AU CHLORHYDRO-PHOSPHATE DE CHAUX CREOSOTE

Intrebuintat cu succes in Spitalele din Paris si recomandat de catre cei mai insemnati Medici, in BRONCHITE, CATARURI, TUSE OPINIATRE BOLE de PEPT (Ofitica), RACHITISMUL (Copii scrofuloși și diformi).

Modul intrebuintării: Fie-care lingura intru jumătate pahar cu apă și jachar. Ph. PAUTAUBERGE, 94, Boulevard Voltaire, la PARIS, și tôte Ph.

Primul Biurou

Concesionar de guvern pentru Institutice, Guvernante, Bone de copii și cameriste superioare. Prin numeroase sale relatii cu strainatatea, biuroul este in stare sa satisfaca toate cererile.

Pensiune pentru doamnele fara ocupatiune cu pret moderat.

Adelheide Bandau

72, Calea Victoriei, 72, [in fata Palatului].

FLOREA BUCHETULUI DE NUNTA

Infrumuseteadă fața.

ESTE UN LIQUID LAPTOS SI HIGIENIC CARE DUPA O SINGURA INTREBUNITARE VA DA FEȚEI, UMERILOR, BRATELOR SI MANILOR STRALUCIREA SI FRUMUSEȚEA TINERETII. ESTE MULT MAI PREFERABIL DE CAT PRAFURI SI TOTE FELURI DE LIQUIDE. EL RIDICA PARLELA DE SORÉ SI PETELE DE ROSETA SI STERGE SBARCITURILE.

SE GASESC LA TOTI FRISERII, PARFUMORII SI LA DEBITANTII DE ARTICOLE DE TOILETA. FABRICILE SI DEPOZITEL PRINCIPALE: 114 & 116 SOUTHAMPTON ROW, IN LONDRA; LA PARIS SI LA NEW YORK.

Se vinde la farmaciisti și coaforii din provincie: F. Pohl, Craiova; Schmettau, Ploesti; A. Aravetz, Pocsani; F. Binder, Giurgiu; M. Stătescu, Pitești; Pfandner, Slatina; Weber, Buzău.

lordache N. Ionescu [restaurant] Strada Covaci, No. 3.

VINURI VECHI

200 vedre pelin, 120 vin alb și 150 roșu, cu 4 lei și 50 bani vadra. in Strada Polonă, Nr. 20.

De vânzare o pereche de case pe strada Roselor 19. aproape de școala Militară și cheiul Domboviței. Adresa la d-na M.V.

O pianistă bună dorește să cânte dansantă și să dea lecțiuni private, doritorii să se adreseze la str. Sf. Ionică Nr. 5.

DE ARENDAT

de la Sf. Gheorghe 1887, moșia Ciocanica județul Teleorman, în tindele de 553 Pogoane împreună cu o moară cu două roate de facăd pe apa Teleormanu, 20 minute de orașul Alexandria...

INSTITUTUL MEDICAL BUCUREȘTI

6. STRADA VESTEI. 6

Secția medicală 1. Hydroterapia, 2. Electrizare, 3. Orthopedie, 4. Gimnastică Medicală, 5. Inhalatii, 6. Masajii sistematici, 7. Serviciul la domiciliu, 8. Consultații medicale.

Secția Higienică 1. Bae abur 2.50, 1. Bae de putină cu și fără dușe 2.—, medicamente 1.—, 1. dușe rece sistematică 1.—

BAI DE ABUR ȘI DE PUTINA

Nota. 1. Băile de abur sunt deschise în toate zilele de la 7 ore dimineața până la 7 ore seara. 2. Pentru Dame însă, băile de abur, odată pe săptămână Vinerea de la 7 ore dimineața până la 2 post meridian.

STABILIMENT THERMAL VICHY

(Francia, Departamentul Allier) Proprietatea statului francez Administratiune: Paris, 8, boulevard Mazarine. STAGIUNEA BAILOR Le Stabilimentul din Vichy, unul din cele mai bine instalate din Europa, se găsece Băi și Dușe de tot felurile pentru tratamentul maladiilor de stomach, ale ficatului, ale besecei, gravelei, diabetului, podagrai, petrelor urinare, etc.

Bătăturile

se vindecă în șase zile cu Colloidii Indiani preparat de I. A. Ciura, farmacist. Strada Lipsani, Palatul societății 'Dacia'. — Prețul 1 fr. 50 bani. —

Se află de vânzare la Tipografia Curței Regale, Pasajul Român, No. 12.

MANUALUL DE POLITIE JUDECATORIASCA

coprinzând și formulare de procese-verbale prelucrat de G. C. Răilianu Licențiat în drept, fost președinte al tribunalului Bădău. — Prețul 5 lei noi. —

DISTINSUL MAGASIN la Cavalerul de Mode

Previne pe Onor. Public și distinsa sa Clientelă că pentru Sesonul de Primă-Vară și Vară am primit deja un imens asortiment de Haine pentru Bărbați și Băieți de tot ce este mai nou și elegant. Cu deosebire se recomandă Pardesiuri cu și fără talii Merveilleur, Costume Veston Vigogne, Redingote, Jaquette cu veste Diagonal, Pantaloni culori distince Fantaisie, Veste broșate Dernière mode, Pardesiuri Pelerin Grande Nouveauté, Fracuri și costume fine de Salon etc. etc.

Cavalerul de Mode 2, Strada Șelari și colțul Covaci, 2.

CASELE din Strada ROSETTI, No. 18, suburbia Staicu (Crucea de Piatră), sunt de vânzare din cauza de strămutare la țară. — Prețul modest.

Cea mai bună hârtie igienică de țigări este DOROBANTUL, LES DERNIÈRES CARTOUCHES, L'INDÉPENDANCE DE LA ROUMANIE

Fabricat de Frații BRAUNSTEIN. Această hârtie analizată de către d. doctor Bernath, directorul laboratorului chimic al Eforiei Spitalului civil și al Facultății de medicină din București, s'a constatat că cea mai bună în toate privințele din toate hârtiile de țigară ce se importă în țară...

STABILIMENTUL BĂILOR MINERALE DE LA BUGHIA

Stațiunea balneară de la Bughia este bine cunoscută prin proprietățile hidro-fisico-chimice ale apei care alimentează în mare cantitate stabilimentul, prin temperatura mai constantă și dulce decât a altor stațiuni din țară...

INDUSTRIA! Casa Arbenz & Wolff

București, 3, Strada Sf. Dumitru, 3. București. cunoscut de mai mult timp în țară prin instalațiunile sale de turbine, mașine cu vapor cazane, alimentațiunile de apă, fabrici de spirit, ateliere mecanice, forestiere mecanice și prin furniturile sale de toate utensiile, care au vr'un raport cu exploatațiunile industriale a creat acum un BIUROU TECHNIC pentru INDUSTRIA TEXTILA adică lână, în cânepă și bumbac, filatură, țesătură, împletitură, boiangeriă etc.

Table with multiple columns showing train schedules for various routes in Romania, including stations like București, Giurgiu, Ploesti, and Galati. It lists departure and arrival times for different train services.